

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/167/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122210578
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122210578.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobkyne: A. B. nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX, zast. JUDr. Daniel Tarbaj, advokát so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., skráteneý názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, zast. Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnka 5, 851 02 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

- Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 100 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- Žalobkyni sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 398,66 eur odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Csp 66/2022 vystupovala v postavení žalovanej spotrebiteľky a v konaní bola úspešná, keďže bolo konanie vo výške 100 eur zastavené a žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá dôvodiac záverom a z toho dôvodu súd v tomto konaní posúdil žalobkyni poskytnutý úver ako bezúročný a bezpoplatkový. Uplatnená suma primeraného finančného zadostučinenia vo výške 398,66 eur, čo zodpovedá súčtu sumy žalovanej istiny vo výške 273,14 eur, úrokov z omeškania uplatnených žalobou (41,83 eur) a trov právneho zastúpenia (83,69 eur).

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril, pričom uplatnený nárok považoval za nedôvodný. Poukázal na absenciu logiky, keďže v prípade a) ak by súd žalobe vyhovel bolo by to preto, že uplatnený nárok bol legitímny a na strane žalobcu (v tomto konaní žalovaného), by tak nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. V prípade b) ak súd žalobu zamietol, k čomu aj došlo nakoľko žalobca (v tomto konaní žalovaný) nepreukázal riadne splnenie povinností konať s riadnou odbornou starostlivosťou, rovnako tak nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Výsledkom konania sp. zn. 11Csp/66/2022 teda nemohol byť vznik bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu ani vznik majetkovej ujmy žalobcu. Jediným výsledkom je urovanie práv a povinností sporových strán, následkom ktorého využíval žalobca peňažné prostriedky žalovaného bezodplatne a žalovaný nemá nárok na žiadne plnenie nad rámec poskytnutých prostriedkov. Účelom sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je to, aby žiadna zo strán nezískala majetkový prospech na úkor tej druhej. Klient musí vrátiť to, čo si požičal a veriteľ má nárok len na to, čo klientovi požičal. V prejednávacom prípade žalovaný už bol sankcionovaný stratou jeho nároku za odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov a taktiež povinnosťou uhradiť trovy žalobcovi. Žalobca bol naopak „odmenený“ tým, že mohol poskytnuté peňažné prostriedky užívať bezodplatne, čo predstavuje viac ako dostatočnú satisfakciu.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že z obsahu súdneho spisu v základnom konaní je zrejmé, predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere koncipoval žalovaný a ten bol aj iniciátorom súdneho konania. Inštitút primeraného finančného zabezpečenia má zabrániť takémuto nekalému konaniu zo strany dodávateľa. Akceptovaním právneho záveru žalovaného by strácal inštitút primeraného finančného zadosťučinenia svoj odradzujúci účel. Dodávatelia by teda mohli na všeobecných súdoch, bez obavy „skúšať“ uplatniť svoje nedôvodné pohľadávky s vedomím, že takéto ohrozenie práv spotrebiteľov by nevyvolalo žiaden sankčný následok. Zároveň by sa právne neznalým spotrebiteľom, ktorí až v súdnom konaní zistia porušenie práv a povinností dodávateľom, znemožnilo následne využiť prostriedok relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy. Pokiaľ ide o výška finančného zadosťučinenia, nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Poukázala v ďalšom na rozhodnutia súdov v obdobných veciach.

4. V duplike žalobca odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie k podanej žalobe.

5. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a teda spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 66/2022 z neho najmä žaloba, vyjadrenie k žalobe z 4.7.2022, duplika, rozsudok č. k. 11Csp 66/2022-58 z 19.10.2022, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa a žalovaný uzatvoril dňa 6.2.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 1.137,48 eur na kúpu konkrétneho tovaru uvedeného v zmluve s tým, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť 37 mesačnými splátkami po 40 eur až do celkovej sumy pôžičky 1.480 eur.

7. Všeobecná úverová banka a.s. v postavení žalobcu podala voči A. B. ako žalovanej žalobu o zaplatenie 273,14 eur titulom zmluvy podľa bodu 6 tohto rozsudku, ktoré bola vedená na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Csp 66/2022.

8. Spotrebiteľka sa v predmetnom konaní voči uplatnenému nároku bránila, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje požadované náležitosti, absenciou uvedenie predpokladov výpočtu RPMN, rozporov úroku z úveru s dobrými mravmi a poukázala na to, že veriteľ pri uzatváraní zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver.

9. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 8Csp 66/2022-5 z 19.10.2022 takto:

„I. Súd z a s t a v u j e konanie o zaplatenie istiny vo výške 100 Eur.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

IV. Protižalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v y l u č u j e na samostatné konanie.“

10. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2022.

11. Z bodu 53, 54 odôvodnenia rozsudku plynie cit.: „53. Súd pripomína, že zákonodarca jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti D. E. a ďalší) zo dňa 18.12.2014, keď európsky

súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019. V tejto súvislosti možno poukázať aj na závery vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-679/18 zo dňa 5.3.2020, podľa ktorého články 8 a 23 Smernice 2008/48/ES z 23.4.2008 sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve. 54. Žalovaný sa nepreverením príjmu žalovaného dopustil hrubého porušenia povinnosti konať s riadnou odbornou starostlivosťou, čo spôsobilo zákonnú fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety 2. až 4. citovaného zákona. Žalobca navyše nepreukázal ani to, aby si splnil svoje povinnosti, ktoré sú uvedené v § 7 ods. 19 až 42 zákona č. 129/2010 Z.z. Konkrétne to, že by mal určený limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ako aj limit jeho celkovej zadlženosti k príjmu a že by vypočítal spomínané ukazovatele tak ako mu to ukladá § 7 ods. 20 a nasl. citovaného zákona.“

12. Predmetný právny vzťah bol posúdený ako spotrebiteľský a súd aplikoval okrem iného ust. § 7, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

13. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. V predmetnej právnej veci je nepochybné postavenie účastníkov ako dodávateľa a spotrebiteľa, čo nielen plynie z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp 66/2022-58 z 19.10.2022, ale aj zo samotnej zmluvy označenej ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere.

15. Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom,

ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 127/2017).

16. Podľa názoru súdu je základ nároku daný, ak dodávateľ poruší osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne, čo sa v danom prípade nepochybne stalo. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 11Csp 66/2022-5 z 19.10.2022 konštatoval dokonca hrubé porušenie povinností dodávateľa.

17. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa sa úspešne bránila proti porušeniu povinností dodávateľa ustanoveného osobitným predpisom (ZoSÚ) v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11Csp 66/2022, pretože rozsudkom v predmetnej veci bol uplatnený nárok voči žalovanej spotrebiteľke právoplatne zamietnutý (v časti bolo konania zastavené). Bolo preukázané, že žalovaný ako dodávateľ hrubo porušil ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ tým, že nedostatočne skúmal bonitu spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako v dôsledku porušenia tejto povinnosti súd vyslovil záver o nemožnosti predčasného zosplatnenia poskytnutého úveru. Skutočnosť, že aj obrana nároku je úspešným uplatnením porušenie práva alebo povinnosti možno vyvodiť aj z rozhodovacej praxe súdov (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp 3/2021 z 2.2.2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp 13/2022 z 5.10.2022). Obdobne tiež závery najvyšších súdnych autorít cit: „Z formulácie súdmi aplikovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva, že spotrebiteľ musí uplatniť porušenie svojho práva len podaním žaloby a že uplatnením práva už nie je obrana spotrebiteľa ako žalovaného v súdom spore. Dovolací súd i v tomto prípade považuje za správne nadviazať na metodológiu výkladu práv spotrebiteľa v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/31/2020 o eurokonformnom výklade práva zohľadňujúcim postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany spotrebiteľského vzťahu. Dovolací súd preto vychádza z takého výkladu slovného spojenia „úspešného uplatnenia porušenia práva“ v ustanovení § 3 ods. 5 vety tretej, ktoré je v prospech spotrebiteľa a pri ktorom preto nezáleží, v akom procesnom postavení sa spotrebiteľ nachádza, t.j. či je v spore žalobcom alebo žalovaným.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo 324/2020 z 13.12.2022).

18. Zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia nevyžaduje podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 127/2017).

19. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia súd posudzoval konkrétne skutkové okolnosti, prihliadol na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 215/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co 58/2019). Dbal pritom na naplnenie jeho základných funkcií, a to satisfakčnej a sankčnej.

20. V prejednanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi ako spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru, a teda k strate finančných prostriedkov, keďže súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový s nemožnosťou úver zosplatniť. Rovnako tak súd zohľadnil, že bolo konštatované, že porušenie povinnosti zo strany dodávateľa bolo v intenzite hrubého porušenia povinnosti.

21. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky finančného zadosťučinenia, považuje jeho výšku v rozsahu 100 eur za primeranú. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Dodávateľ totiž pri kontrahovaní úverovej zmluvy zjavne využil tieseň žalobkyne na jej odkázanosť na čerpanie finančných prostriedkov prostredníctvom úveru a preukázateľne poskytol žalobkyňi úver bez skúmania jej schopnosti splácať úver. Priznané

finančné zadosťučinenie je teda vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a brániť svoje práva v konaní pred súdom a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľka, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa nepriznáva právo na finančné zadosťučinenie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď jej ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhala ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobkyňa úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa, ktorá bola čo do základu v plnom rozsahu úspešná, má nárok na náhradu trov konania, a to z prisúdenej sumy, vo výške 100%, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.